

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročninu prejema upravništvo in ekspedicijska v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 219.

V Ljubljani, v ponedeljek 26. septembra 1892.

Letnik XX.

Jasneje!

Niš tožnoj vlastvuja zemlej,
On sjejal zlo bez naslaždenja,
Nigde izkusstvu svoemu
On ne vstrječal soprotivljenja
I zlo naskučilo emu.

Lermontov.

Teško je stati človeku naše dni na izrecno narodnem temelju. Ta izrecni temelj zahteva od tebe, da bodi gluhi in slepi in da taji resnico in trdi laž. Gorje ti, če bi se usojal videti ali slišati kako stvar, ki se uemilo tiče kakega naprednega gospoda, če bi tedaj tvoji brezpogojni pokloni ponehali in bi jel misliti, če so morda res zavijanje, breznačajnost, sovraštvo proti duhovništvu, nehvaležnost, črt do katoliških načel, lažnjivost v gotovi zvezi z naprednjaki in če te lepe lastnosti do malega vse z dobro mero spadajo v njihov program. Gorje ti, če užališ narodnega komi-ja; njegov narodni ponos bi tako vsplapolal, da bi bila v kratkem vsa Ljubljana preverjena o tem, da si zatajil mater Slovenijo samo; če kakemu Sokolecu ne priznaš, da on rešuje domovino in da bi brez njega že davno narod slovenski bil uničen, zgubljen si; šteli te bodo mej vrage domovini; če se drzneš misliti, da kakega radikalca pesmica ali povestica ni ženjalni umotvor, ali če morda ne odvrneš svojih oči in gledaš umazanosti in nesramnosti in surovosti in brezboštvo, ki se ti kaže iz tistih spisov, potem si že obsojen; Efi-jalt, žveploust, izdajalec domovine si za vse večne čase. Tudi spokoriti se več ne moreš. Če proučavaš zgodovino naših zadnjih trideset let in če vidiš, da se je marsikaj čudnega zgodilo pod plaščem domovinske ljubezni, potem se zgubi iz narodne družbe; nesposoben si za-njo ali morda — — — nevaren! Vse škandale, zasebne in javne, katerih obilica kroži po svetu, vse podlosti, vsi brezvestni napadi radikalne gospode, vse sebičnost, vse odiranje, vse, prav vse moraš pozabiti, moraš olupšati, moraš šteti mej zasluge neminljive. O njih resnice — Bog varuj, saj veš, kako se godi „preroku“ goriškemu in še mnogim drugim.

Pač pa ti ni samo dovoljeno, marveč sveta narodna dolžnost tvoja je grditi in blatiti, z lažjo in surovostjo, da z lažjo, in sicer s preišljeno, vedno se ponavlja jočo lažjo, napadati jedno osebo na Slovenskem, osebo, katera ima po mnenju radikalcev manj pravic do svoje časti, nego zadnji pisar banke „Slavije“, osebo, katero sme in mora obrekovati vsa mnogobrojna garda napredne stranke, živeče se od laži in podlega zavijanja, osebo, ki pa ni še nikdar in nikoli ni najmanjše krivice napravila slovenskemu narodu, ki se le neumorno trudi dan na dan, kako bi ohranila svojim podložnikom najvišje blagre, jedno samo osebo, namreč — prevz. kneza in škofa ljubljanskega.

Da dvomiš o katoliškem prepričanju nekaterih mož, ki sedé v družbe sv. Cirila in Metoda odboru, da vsled nevenljivih, prvoborniteljskih zaslug ne presliši izjav g. Luke Svetca, in če tudi ničesar drugega ne storiš, dovolj je, da si za vekomaj narodu nasprotnik, dovolj je, da se banketira v tvoj pogin. In o mil, knezu in škofu našem se naklada laž na laž. Sobotni „Narod“ piše doslovno o svoji laži o okrožnicah in o našem popravku pod naslovom „Dva škofovska cirkulara“ nastopno:

„Naša zadevna notica, ki smo jo priobčili v četrtek, „Slovenca“ očitno hudo ženira. Na nje-

gova rovtarska psovanja nimamo ničesar odgovoriti, pač pa navedemo v pojasnilo in obrambo sledeče: Dotično vest prejeli smo od sotrudnika, katerega poznamo kot zanesljivega moža; ker nam je vrhu tega zatrdil, da je pripravljen pred porotniki dokazati resnico svoje vesti, nismo imeli vzroka dvomiti in priobčili smo stvar optima fide. V to smo bili tembolj opravičeni, ker nam je bilo in je dobro znano, da sta se slični okrožnici izdali zoper naš list že dvakrat in sicer prvič takrat, ko je izšel potem skupni pastirski list zoper nas in drugič o priliki smrti cesarjeviča Rudolfa. Tega nam nihče ne more utajiti. Mogoče je, da se je to pot naš dopisnik motil in za ta slučaj je tudi naša zmota odpušljiva, mogoče je pa tudi, da ne, kajti nikjer ni zapisano, da bi „Slovenec“ moral vedeti za vsako škofovsko okrožnico. Sapienti sat!“ — Tako „Narod“.

Uredništvo „Slov. Naroda“ pozna svojega sotrudnika, od katerega je prejelo dotično vest, kot zanesljivega moža, in ta že itak zanesljivi mož podkrepil je svojo trditve z besedami, „da je pripravljen pred porotniki dokazati resnico svoje vesti.“ Torej „Narodovemu“ uredništvu zanesljivi možje so celo pripravljene pred porotniki dokazati svojo laž kot resnico. Kaj pa se to pravi? To se reče po domače, splošno umljivo; da so „Narodu“ zanesljivi sotrudniki pripravljene, pred porotniki po krivem pričati in laž s prisego za resnico razglasiti. To izhaja dosledno logično iz zgornje trditve „Narodove“ in le jedna pot je mogoča, ki reši iz te obsodbe, to je — „Studeneč“. Le moralčno popolnoma pokvarjen človek, ali pa blazni, ki ima fiksno idejo, more tako govoriti, more biti pripravljen laž potrditi s prisego za resnico.

Sicer pa se nam skoraj smešno zdi sklicevanje uredništva na nekega sotrudnika, ko je bila vendar dotična notica tako apodiktčno sestavljena, da si je moral vsakdo misliti: urednik „Slovenskega Naroda“ sam je moral imeti obe okrožnici pred seboj, ko je pisal to notico, saj vendar tako natančno in določno vé njuni vsebini. — In trditve njegova, da je priobčil stvar „optima fide“!! — Ko bi rekel, „pessima fide — bodi! Ker stvar, pri kateri se gre za obrekovanje svojega škofa, ni mala reč, ni igrača; saj ima še celó najpriprostejši človek nedotakljivo, najsvetejšo pravico do svojega dobrega imena, koliko bolj še le škof pri svojem vzvišenem poslanstvu. Reči smemo, da bi bil še celó tedaj urednik „Narodov“ delal s slabo vestjo, ko bi bil res imel okrožnici pred seboj, ker namen njegov je bil, smešiti svojega škofa; s kako slabo vestjo je delal še le sedaj, ko je brez vzroka kradel dobro ime svojemu škofu. — In bodi, da četrtkove notice ni pisal sam, ampak se je dal tako naivno speljati na led, pisal je gotovo sam sobotno notico, v kateri pa utrjuje prvi dve laži z novima dvema lažema, kateri pa moramo na vsak način zapisati na rovaš vredniku, ker trdi, da mu je dobro znano, da ste se slični okrožnici izdali zoper njegov „list že dvakrat, in sicer prvič takrat, ko je izšel potem skupni pastirski list zoper nas in drugič o priliki smrti cesarjeviča Rudolfa.“ Toda, gospod vrednik! kaj Vam pomaga pristavljeni emfatični vsklik, natisnjen z razprtimi črkami: „Tega nam nihče ne more utajiti“, ko je ta novi napad na ljubljanskega knezoškofa in trditve še o dveh drugih njegovih okrožnicah zopet le dvojna debela laž, laž toliko debelejša, kolikor bolj s premislekom in slovesno izrečena.

Zato v imenu vseh poštenih katoličanov ljubljanske škofije zahtevamo zopet z vso odločnostjo, da v „Narodu“, ako imate še kaj poštenja, naravnost prekličete štiri laži o štirih izmišljenih škofovih okrožnicah.

Kar se tiče konečno „Narodove“ opazke, da „ni nikjer zapisano, da bi „Slovenec“ moral vedeti za vsako škofovsko okrožnico“, omenimo le toliko, da ima „Slovenec“ v tem oziru to veliko prednost pred „Slov. Narodom“, da ne vé za prav nobeno tako okrožnico, katere ljubljanski knezoškof niso izdali in zato tudi ne za štiri okrožnice, katere si je „Narod“ izmislil in jim je hoče podtakniti.

Po vsem tem nas nikakor ne morejo zadovoljiti konečne besede „Narodove“ notice: „Sapienti sat!“ Mi pametni ljudje hočemo za trditve dokazov, ali pa preklic neresnica, zato ponavljamo zopet: dokaze ali pa preklic!!

Dolžnost naša je, da vemo, s kom imamo opraviti in da se obnašamo točno in dosledno, kot se spodobi dokazanim lažem in obrekovanjem nasproti, kot se spodobi ljudem nasproti, ki v svoji nepopišni hudobnosti razdirajo veljavo njemu, kateremu jo ohranjati je sveta dolžnost vsacega pravega prijatelja narodovega.

Dobro se zavarujmo pred to vrsto javno delujočih ljudij. Roman „4000“ in to nesramno pisarjenje proti našemu prevz. višjemu pastirju že samo na sebi dovolj uči in tega nauka, ki smo ga sprejeli, ne oslabljuje tožna resnica, da je na vabilu h banketu, koder se ima zabavljati zoper katol. shod, podpisan katoliški duhovnik in bivši član pripravljavnega odbora, g. Anton Koblar.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. septembra.

Notranje dežele.

Verska šola. Kakor bi liberalci radi, vendar zahteva verske šole ne zgine z dnevnega reda. Te dni je v gališkem deželnem zboru poslanec vitez Kozlovski sprožil to zadevo. Rusinski župnik Kovalski se je tudi pritoževal, da ima cerkev premalo vpliva v šoli. Po sedanjem sistemu se ne dá doseči prava versko-nravnega odgoja. Cerkveni vpliv je le bolj formalen. Poslednji čas torej baš iz Galicije prihajajo glasovi za versko šolo. To nas tembolj veseli, ker imajo baš gališki zastopniki velik vpliv v državnem zboru. Liberalci so se že veselili, da je verska šola pokopana, ali še vedno se najdejo možje, ki se potegnjejo zanj, in se bodo našli tako dolgo, da zmaga pravična stvar.

Češka adresa. Ker se ni doseglo nikakoli sporazumljenje mej Mladočehi, Staročehi in veleposelniki, bodo Mladočehi jutri sami predlagali adresu. To bodo pa storili največ zaradi tega, da si obnové popularnost in da bodo mogli zabavljati proti Staročehom. Kakega vspeha od te adrese niti dr. Grégr ne pričakuje, ker ni večina deželnega zbora zanj. Koliko pa bode adresa Mladočehom pomagala, se sedaj še ne vé. S časom bodo volilci že spoznali, da se po taki poti ne pride do cilja. Koliko daleč smo še od tega spoznanja, ne more se povedati. To ali ono prepričanje le polagoma najde pot mej narod. Mladočeški listi pa sedaj pridno udrihajo po Staročehih, kar pač najbolje dokazuje, da zmatrajo za svoj glavni smoter uničenje staročeske stranke, ne pa obnovljenje češkega državnega prava.

Rusini. Mlado- in Starorusini so imeli poslednji čas več posvetovanj, da bi se zjedini. Ta

posvetovanja pa niso imela popolnega vspeha, le v nekaterih stvarih so se sporazumeli. Popolnega soglasja tudi ni bilo pričakovati, ker obe stranki zastopata precej različna načela. Mladorusini so za odločno avstrijsko politiko in za sporazumljenje s Poljaki, s katerim narodom so Rusini politično in kulturno v najtesnejši zvezi. Starorusini se pa držijo ruske kulture in celo ruski pravopis hočejo vrniti Rusinom. Njih prizadevanje meri na to, da bi polegoma rusinščino zamenjali z velkorušščino. Tudi v cerkvenem ozirju se kaže nasprotje. Mladorusini se trdno držijo katoličanstva. Starorusini pa kažejo težnjo po združenju s pravoslavno cerkvijo. Njih listi se celo bolj pečajo s pravoslavno cerkvijo, nego s katoliško.

Gorenja Avstrija. Deželni zbor se je zopet izrekel za obnovenje nekdanjih kirurških šol in pa za osnovo medicinske fakultete v Lincu. To je potrebno, ker v deželi jako pomanjkuje zdravnikov. Deželni zbor te zahteve že dolgo ponavlja, ali na njegove želje se vlada noče ozirati. Kirurške šole imajo veliko nasprotnikov, posebno mej nemškimi liberalci. Pa tudi o medicinski fakulteti v Lincu nočejo liberalci dosti slišati. Na tej fakulteti bi se gotovo izsolalo mnogo katoliških mladeničev, ki bi iskali zaslužek v domači deželi. To pa židom ni prav, ki bi radi s časom s svojimi zdravniki poplavalijo vso deželo. Kakor znano, učijo se na dunajskem vseučilišču leto za letom več židovskih dijakov zdravilstva.

Vnanje države.

Nemčija. Pokazalo se je že, kak vpliv ima sporazumljenje mej konservativci in katoliškim centromom. V Löwenbergu je bila dopolnilna volitev za državni zbor. Ta okraj je do sedaj vedno zastopal pristaš svobodomiselnih stranke. Sedaj je pa zmagal konservativce Halleuffer. Liberalci pa sedaj jako potrpi, pa so tudi lahko. Tako utegnejo izgubiti še več mandatov. Pa to zgubo bi se preboleli, ali boje se, da konservativci in katoliki kmalu spravijo zopet versko šolo na dnevni red. Vlada bode prisiljena podpirati jih, ker drugače za svoje predloge ne dobi večine. Brez večine se pa tudi v Berlinu ne dá vladati. Veselje liberalcev, da je verska šola odstranjena z dnevnega reda, je bilo prežgodnje.

Srbija. Po nekaterih krajih so že bili nemiri. Tako se je prebivalstvo ustavilo, ko je hotel prefekt odstaviti župana v Hadžibegovcu. Bil je hud boj mej radikalcem in liberalci v tem kraju. Liberalci so podpirali tudi žandarji. Streljanje je trajalo dolgo v noč. Ubit je bajš samo jeden, koliko pa ranjenih, se nič ne poroča. Natančnih poročil še ni, ker vlada pazi, da se stvar preveč po deželi ne izve. Celó brzojavne pritožbe radikalne stranke na ministerstvo brzojavni urad ni hotel odposlati. Vsekako je pa ta dogodek pokazal, da bodo radikali s silo poskusili odstraniti sedanjo vlado, ko bi še ne odstopila, ko bode poražena pri volitvah. Radikalna stranka je po deželi bolje organizovana, nego so mislili liberalci. Glasilo naprednjakov, „Videlo“, misli, da se liberalna vlada ne bode upala upirati, ako njeni pristaši propadejo pri volitvah.

Francija. Nedavno je princ Viktor Napoleon bil izdal nekaj manifest, v katerem je posebno naglašal, da bonapartizem zastopa prave republikanske ideje, ker se drži načela, da ima načelnika države voliti neposredno narod sam. Na ta manifest so odgovorili njegovi somišljeniki z neko adresom. Ta adresa pa ima to posebnost, da se ne končuje z „živio“ na princa, temveč na Francijo. Iz tega sklepajo mnogi, da se bonapartisti hočejo pokoriti papeževi želji in priznati republiko. Če je to res, bode princ kmalu general brez vojakov. Tudi ob zadnjih volitvah v generalne svete mnogi bonapartisti niso več nastopili kandidature kot bonapartisti, temveč kot konservativni republikanci. Pričakovati je vsekako, da bode konservativna republikanska stranka kmalu precej močna in bode imela tudi velik vpliv na vso politiko.

Kitajsko. V funkcijski pokrajini je vstaja. Prebivalstvo je razburjeno, ter so lani oblastva dala po nedolžnem nekoga vplivnega moža ustreliti, dasi ni bil niti udeležen pri lanskem vstaji. Najbrž so pa še drugi vzroki. Zanesljivih poročil pa iz Kitaja ne dobimo. Marsikaj kaže, da je v tej deželi že dolgo velika nevolja proti tujcem in proti vladi, katero dolže, da podpira tujce. Tej nevolji so mnogo krivi evropski trgovci, ki na vse mogoče načine sleparijo Kitajce. V prvi vrsti se v tem odlikujejo Angleži. Pri nemirih, ki nastajajo, je pa seveda vselej pobitih več nedolžnih oseb, posebno evropskih misijonarjev, razširjajočih kristijanstvo po Kitajskem.

Izvirni dopisi.

Iz Gorice, dné 22. septembra. Za danes pošiljam Vam drobnih novic, ker upam, da dabele izveste od drugod.

Naše slovensko Alojzijevišče je kar iz tal izraslo čez noč. Ni pravil nimamo, a že imamo štirinajst gojencev pod streho in pa veselo upanje za bodočnost. Sprejemljajo se ubožni dijaki od 3. razreda vadišnice naprej. Vso hvalo moram izreči prečast. duhovščini, ki je akoro ves denar sama vplačala. Posebno pa nas veseli, da je tudi naš prevzvišeni vladika našemu zavodu dobrotno naklonjen.

V Andrejevišču ali deškem semenišču imamo letos čez 60 gojencev, slovenskih in italijanskih izbranih gimnazijcev. Bog daj svoj blagoslov!

V bogoslovnico dobimo letos polno število kandidator. Prorokujejo nam, da bode letos okoli 120 bogoslovcev v naši bogoslovnici. Dobro bodi!

Vaš prečast. prelat g. dr. Kulev je mudil se je nekaj dnij na Gorickem. Danes je bil gost Njega prevzvišenosti knezo-nadškofa dr. Alojzija Zorn-a. Pri tej priliki je prevzvišeni izvolil izreči posebno hvalo o kranjski duhovščini, ki se krepko in zložno drži s svojim škofom, kar je tako sijajno pokazala na prvem slovenskem katoliškem shodu.

Prečast. g. prelat je ves ginjen odgovoril, da v imenu svojih kranjskih sobratov čestita prevzvišenemu, ki si je vedel za svoje apostolsko delovanje zgojiti in združiti lepo število mladih in neustrašnih mož, ki so z dobrim pismom vplivali morda še najbolj na kranjsko duhovščino. Ti so razumno in pogumno gladili pot katoliškemu shodu in na shodu samem so se zares odlikovali.

To hvalo dajem Vaši prevzvišenosti v imenu vse kranjske duhovščine. Previdnost božja, ki je nedavno tako očito čuvala nad Vašo prečastito osebo, ohrani Vašo ekscelencijo pri tem apostolskem delovanju.

Toliko bolj bridko mi je priznati, da je ravno neki kranjski list te dni tako zlobno in podlo napadal Vaše apostolsko delovanje. V imenu vse kranjske duhovščine obsojam tako nezaslišano zlobnost. V imenu svojih duhovnih sobratov obsojam najodločnejše to zlobnost ter sam si v tem v svesti polnega soglasja vse Vaše vrle duhovščine.

Prevzvišeni so nekako tako-le blagovolili reči: „Taki napadi me nikdar ne bodo motili. Da sem Slovenec, to imam od Boga, in to sam vselej z veseljem priznaval. To tajiti, bila bi nehvaležnost proti Bogu; svoj rod zaničevati, bilo bi greh in protinaravno. Da pa brezverne absolutne narodnosti ne morem podpirati, to lahko izprevidi vsak pameten človek. Če prav se jaz izogibljem politike, veseli me vendar in hvaležno priznam, da imam v svoji škofiji vrlih duhovnikov, ki na tem polju delajo skupno s kranjsko duhovščino. Naj bodo ti gospodje zagotavljeni, da se njih posebno spominjam, če sicer ne, pa na altarju in v molitvi, za kar pa vsem tudi samega sebe priporočam.“

Iz Zagreba, 15. septembra. Zagreb ima tedaj novega župana v osebi Adolfa Mošinskega, bivšega vladnega poverjenika. Še pred volitvami v mestno zastopstvo je bil določen dotični gospod za to častno mesto od vladne stranke, ki ga je tudi z večino glasov izbrala sebi za načelnika, dočim je opozicija oddala pri volitvi prazne volilne lističe! Po našem mnenju bi bila bolj konsekventno ravnala, da je volila dr. Amruša, če tudi bi bila v manjšini ostala, ali bila bi vsaj pokazala, da smatra bivšega župana za svojega vodjo. O sposobnostih novega župana sodi se različno, vendar pa se mora priznati, da je odločen in delaven mož, ter se je nadejati, da bode za mesto gotovo mnogo storil, in sicer tem več, ker ga bode tudi vlada podpirala.

Po dolgotrajnem posvetovanju se je odločila vlada ter oglasila te dni ustrojni statut za ženski licej. Letos se odpró prvi štirje razredi, prihodnje leto pa se začno višji razredi otvorjati. Učna osnova je podobna onej naših gimnazij, samo da se v nižjih razredih ne uči latinski jezik, nego francoski. V višjih razredih pa je latinski in angleški jezik relativno obligaten in vrh tega tudi še pedagogija. One deklice, ki se bodo učile latinski, bodo prestopile po prestani skušnji lahko na vseučilišče, one pa, ki se bodo učile angleški in pedagogijo, bodo lahko potrjene za gouvernante ali pa za učiteljice sploh. Šolnina iznaša na leto 50 gl., ter bode mogoče le bolj premožnim ta zavod pohajati. Če deklica izvrši semester z drugim redom, ne more biti nič več sprejeta. Ta strogost je zato uvedena, da se zavod ne prenapolni. Vse seveda je poskus.*) Ali se bode posrečil, učila bode bodočnost. Za one deklice, ki se mislijo bolj praktično izobraziti, preustrojena je dosedanja mestna obrtna šola, katero je prevzela vlada v svojo oskrb. Le-ta šola ima več tedajev, v katerih se bode podučevalo v vseh strokah, ki so potrebne v praktičnem življenju. Tukaj pa je poduk zastoj in traje po navadi dve leti. Za večidel prebivalstva je ta šola zares prav potrebna ter bode neizmerno mnogo koristila, posebno siromašnemu ženstvu. Za zdaj nimata še obe šoli svojih

*) Potrata časa in denarja za — vrteglavost. Op. ured.

lastnih prostorov, ali prihodnje leto misli vlada oba dva zavoda preseliti v lege prostore.

Zagrebska nadškofijska stolica je še sedaj izpraznjena. Sovražniki naši nepranahoma ugibljejo o kandidatih, ali za pravega vendar ne vedo. Čudno je vsekako, da se sv. stolica tako dolgo ne odloči v tem pogledu, še bolj čudno pa je, da noče priznati že imenovanega Vučetića. Skrajni čas je že, da bi se tudi ta zadeva rešila in ni čudno, da se na dakonjskih konferencajah naša duhovščina tudi o tej zadevi pogovarja ter zahteva, da se čim prej imenuje nadškof in da bode isti rojen Hrvat, kar je brat dvojbe pravilna zahteva. Bog daj, da bi se za to stolico našel mož, ki bode v prvem redu dober duhovni pastir, potem pa tudi domoljub, in ravno takega moža potrebuje naša nadškofija, ki je že tako dolgo brez svojega poglavarja.

Deželni zbor kranjski.

(Četrta seja, dné 23. septembra.)

(Dalje.)

Poslanec Višnikar poroča o računskem sklepu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1891. Prihodki za šolo so znesli 9796 gl., 89 kr., troški pa 8234 gl., 11 kr.; prihodki pri gospodarstvu so znesli 8466 gl., 21½ kr., troški 8170 gl., 98 kr. Vsi stroški za šolo in gospodarstvo so znesli 16.700 gl., 32½ kr.; iz dež. zaklada se je izdalo 8185 gl., 61 kr. Čista imovina je znesla 12.493 gl., 13½ kr. — To poročilo se vzame na znanje.

Poslanec vitez Langer pri tej priliki izraža željo, naj bi vodstvo šole svoje poročilo predložilo ob enem z računskim sklepom dež. odbora.

Isti poročila o proračunu šole na Grmu za leto 1893. Za šolo je potrebščina proračunjena na 8609 gl., troški na 7650 gl.; za gospodarstvo je potrebščina proračunjena na 6327 gl., dohodki na 4000 gl. Skupna potrebščina šole in gospodarstva za 1893. leto torej znaša 14.936 gl., pokritje 11.650 gl., primanjkljaj pa 3286 gl. Iz deželnega zaklada se bode moralo pokriti 5686 gl. Ob enem je bila rešena prošnja A. Lapajnet, učitelja na tej šoli za uvrstitev dosedanjih službenih let in petletnic. Dovolji se mu jedna petletnica 40 gl., druga pa od 1. marca 1893.

Poslanec Klun poroča o proračunu normalno-šolskega zaklada za l. 1893.

Po izkazu deželnega šolskega sveta z dné 31. avgusta l. 1892, je na Kranjskem vseh šol 305, učiteljskih služb pa 552. Letos so bile ustanovljene tri nove šole, namreč v Dolgi vas (Lienfeld) na Kočevskem, v Svibnem, okraju krškem, in v Lešah, okraju radovljiškem, razširjenih je bilo 6 šol, učiteljsko osebje pa se je od lanskega leta pomnožilo za 26. Dosledno se je pomnožila tudi potrebščina normalno-šolskega zaklada, ki znaša za l. 1893 po predlogu finančnega odseka 331.659 gl., torej za 2442 gl. manj, kakor predlaga v prilogi 25. deželni odbor, in za 9982 gl. več, kakor v zadnjem zasedanju potrjena potrebščina za l. 1892.

Večina tega povikšanja spada na aktivne vžitke učiteljev, ki znašajo 304.972 in so se pomnožili za 5657 gl. Dotacije znašajo 4412 gl., nagrade in podpore 20.668 gl. itd.

Potrebščina za vzdrževanje šol za silo povikšuje se mimo letošnjega leta za 92 gl., ker je na novo prirasla šola v Lešah; za druge take šole pa se je za l. 1893 v proračun postavilo 1000 gl. več, kakor za l. 1892, ker se po naznanilu deželnega šolskega sveta zopet take šole osnujejo v Javorjah, Lučini Stari Oslici, Novi Oslici in pri sv. Lenartu v šolskem okraju kranjskem.

Tudi nagrada za pouk v ženskih ročnih delih se je povikšala za 400 gl.; deželni šolski svet priporočal je v ta namen 2000 gl., češ, da se silno množi ta pouk in bi se še bolj razširil, če bi se mogle dotične učiteljice nadejati malo dostojnejših nagrad, kakor so se jim dovoljevale dozdaj. Ali deželni odbor je predlagal le 1800 gl. in finančni odsek se pridružuje njegovemu nasvetu, ker je treba v prvi vrsti skrbeti za neobhodno potrebne reči, in še-le potem za neobligatne predmete po razmerju denarnih sredstev. Da nas pa v tem ozirju ne tare praobilnost, ni treba še posebej zagotavljati.

Zadnje povikšanje se kaže pri „različnih troških“. Pravi taki troški znašajo prav za prav le okoli 400 gl., vendar je deželni odbor povikšal ta znesek za 300 gl., da se porabijo za izdajo vseh za Kranjsko veljavnih šolskih zakonov in šolsko-gospod-

skinih odredb, kar se je že večkrat povdarjalo in zahtevalo v deželnem zboru. Deželni šolski svet, ki bode vsled prošnje deželnega odbora preskrbel dotično zbirko in izdajo, zahteval je v ta namen 600 gld., češ, da bode treba mnogo odredb še-le posloveniti in prelagateljem in vredniku dovoliti primerne nagrade; ali deželni odbor je sodil, da bode vsaj za prihodnje leto zadostovalo 300 gld., in finančni odsek se je pridružil njegovemu nasvetu, ker je pričakovati, da bode tudi založnik kaj privolil za pripravo in vredbo omenjene zbirke.

Pokritje za l. 1898 znaša po sklepih finančnega odseka 23.254 gld., to je 3000 gld. več, kakor predlaga deželni odbor. To povikljanje zadeva doneske od zapuščin, ki znašajo po nasvetu deželnega odbora 11.000 gld., pod predlogu finančnega odseka pa 13.000 gld.

Finančni odsek je gledé potrebnosti prerasel še neko reč, ki more sploh ugodno vplivati na pokritje normalno-šolskega zaklada. Iz računskega sklepa normalno-šolskega zaklada za l. 1891 je razvidno, da se je pri gospodarjenju z zakladom vsled večjih dohodkov in manjših stroškov prihranilo 13.660 gld. Prav za ta znesek bi se moral torej zmanjšati donesek deželnega zaklada. V istini pa se je znižal le za 9905 gld., preostanek 3755 gld. pa se je pripisal k konečnemu čistemu premoženju tega zaklada. Finančni odsek je sodil, da ne gre teh preostankov pripisovati k premoženju in imovine pomnoževati z denarji deželnega zaklada, ampak da naj se postavljajo kot prihranek med pokritje istega proračuna normalno-šolskega zaklada, ki se ob enem rešuje z dotičnim računskim sklepom. Preostanek l. 1891 bi se moral torej postaviti na proračun l. 1893, ali ker smo dotični računski sklep že potrdili in bi bilo treba popraviti v drugi storjeni sklep, finančni odsek ni hotel nasvetovati, da naj se omenjeni prihranek že letos vstavi v proračun, pač pa priporoča deželnemu odboru, da naj se pri sestavi prihodnjega proračuna osira na to reč in eventualne preostanke postavlja med pokritje normalno-šolskega proračuna.

Poslanec Šuklje nasvetuje resolucijo, s katero se deželni odbor pooblašča, naj po kulturnem tehniku da izdelati načrt za namakanje šolskih travnikov na Grmu. Dalje opozarja tudi na velikanško škodo, ki jo delajo črvi. Naj bi se dotični zakon strožje izvrševal, ali pa predrugačil v tem smislu.

Poslanec Kavčič je proti napravi za namakanje, dokler ljudje na Notranjskem in Dolenjskem ne dobé potrebnih vodnjakov. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. septembra.

(Izjava.) Z ozirom na notico, katero je prinesel „Slov. Narod“ v sobotni številki pod naslovom: „Dva škofovska cirkulara“, ponatisnjeno v današnjem uvodnem članku na prvi strani, pooblašeni smo zopet od najkompetentnejše strani, izjaviti z vso odločnostjo, da se tudi v tej notici omenjeni „okrožnici“ nikdar niste izdali, in sicer ne tedaj, „ko je izšel potem skupni pastirski list zoper „Narod“ in ne „o priliki smrti cesarjeviča Rudolfa“ in da sploh nikdar in nikoli ni bila izdana nobena enaka ali slična okrožnica ne od prevzv. knezoškofa, ne od preč. škofijstva ljubljanskega, ne od kake druge osebe, ki bi bila imela kak ukaz ali pooblastilo ali naročilo od prevzv. knezoškofa ljubljanskega, da se na izdanje takih okrožnic pri škofijstvu sploh nikdar še mislilo ni, da torej tudi na zgornji trditvi, kakor na notici „Slov. Naroda“ od četrtega pod naslovom „Und alles ist Dressur“ ni besedice resnične, ampak da je tudi ta vest vseskozi neosnovana in izmišljena.

(Deželni zbor kranjski) ima jutri peto sejo. Na dnevnem redu je poleg drugih manj važnih stvari proračun za leto 1893. Jutri bode zborovanje preloženo do negotovega časa.

(Osebna vest.) Komtur grof Gaston Pöttich-Pettenegg, rojen Ljubljani, ta dni ogleduje komende nemškega viteškega reda v Ljubljani in drugod po Kranjskem.

(Poročilo o I. slovenskem katoliškem shodu.) V „Katoliški Tiskarji“ se je pričela tiskati knjiga, ki bo obsegala poročilo o I. slov. katol. shodu. — Ako želi še kdo naročiti si to knjigo, naj se nema-

doma oglasi z naročnino 50 kr., da se more določiti število izvodov. — Naročila vsprejema gospod dr. Ivan Janežič, profesor bogoslovja v Ljubljani.

(Slovesen banket — demonstracija proti I. slovenskemu katoliškemu shodu.) Liberalno časopisje je proti I. slov. katol. shodu že v obilni meri spolnilo svojo nalogo, sedaj prihajajo na vrsto še druga sredstva. Razpošilja se namreč pastoppo vabilo: „Vaše hlagorodje! Minuli so dnevi slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani. Žalibog, da se je katoliški shod postavil na neko skrajno stališče, katero nas ne more dovesti do toliko zaželjene sprave. Ravno nasprotno, še poostri je razglasje med slovenskima strankama. Z obžalovanjem moramo konstatovati, da je katoliški shod in njegov pripravljalni odbor proti uzorni družbi sv. Cirila in Metoda in v zvezi z njo proti našemu starosti narodnemu poslancu gospodu Luki Svetec-u postopal na način, kateri je moral užaliti njega in vsacega rodoljuba. Ljubljanski rodoljubi so torej sklenili prirediti gosp. Luki Svetcu na čast dne 3. oktobra 1892 ob polu 2. uri popoldne v prostorih starega strelišča v Ljubljani slovesen banket, s katerim hočemo izjaviti, da se popolnoma slažemo s svojim v borbi za narodne koristi osivelim prvakom in vernim nositeljem neskaljenega sporočila dr. Bleiweisovega na svoj narod, — da visoko cenimo našo vzvišeno, za naš narodni obstanek toliko potrebno in zaslužno družbo sv. Cirila in Metoda, — in da smo nasproti skrajnostim, izjavljenim na katoliškem shodu, složen in edin narod, kateri ne gledé na stran in ne bistvene dosejanje razlike v mišljenju odslej hoče hoditi eno pot in z združenimi močmi dosežati skupni naš smoter. Vabimo torej odlične rodoljube iz vseh pokrajin, da se ne strašijo truda in stroškov in se udeležijo te predložne izjave združene narodne stranke. Prosimo, da se blagovolé rodoljubi med seboj dogovorijo o udeležbi ter se najdalje do 29. sept. 1892 naznani število udeležencev in določijo na drugi strani naznanjeni znesek za kuvert. V Ljubljani, dne 16. septembra 1892. Odbor: Dr. Andrej Ferjančič, predsednik. Dr. Fran Stor, tajnik. Ivan Hribar, Anton Koblar, Ivan Gogola. Kuvert velja za osebo 3 gld., kateri znesek naj se pošlje odborovemu tajaiku, odvetniku v Ljubljani. Pri banketu svira vojaška godba. Opozarja se, da bode dne 3. oktobra zvečer v novem deželnem gledališču slavnostna slovenska predstava na čast imendne Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja.“ — To vabilo je jako značilno iz več ozirov. Po njem „se je katoliški shod postavil na neko skrajno stališče“. Resolucije torej sklenjene na katoliškem shodu, potrjene od naših škofov stoje na nekem skrajnem stališču in zoper te skrajnosti hoče zbrana gospoda na banketu izjaviti, da so složen in edin narod, kateri ne gledé na stran in ne bistvene dosejanje razlike v mišljenju odslej hoče hoditi eno pot in z združenimi močmi dosežati skupni naš smoter. Torej združila se bo „narodna“ stranka na delo proti programu I. slov. katol. shoda. — To je treba dobro pomniti. Iz vabila se tudi že razvidi, da bode kraljica na banketu — neresnica in njene sestre. Govorilo se bo, da je katoliški shod napadal družbo sv. Cirila in Metoda in nje podpredsednika g. L. Svetca. Vsak razsoden človek, ki je blage volje, vé, da se ni napadala ni družba sv. Cirila in Metoda, ni gosp. Luka Svetec, marveč da se sedaj družba le zlorablja proti I. slov. katol. shodu. Skrajni čas je, da pozovemo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda, imenoma predsednika, vodjo Alojzijevega g. Tomo Zupana in tajnika g. Ant. Žlogarja: Koliko časa še boste trpeli in molčec se udeleževali zlorab, ki se vpri-zarjajo z družbo sv. Cirila in Metoda proti I. katoliškemu shodu, proti našemu od Boga nam postavljenemu škofu, proti avtoriteti naše višje cerkvene oblasti? Koliko časa boste še mirno gledali, da se ostudne laži o delovanju našega škofa, kakor n. pr. one o izmišljenih okrožnicah i na Vaš račun trošijo med ljudi v nezumno pohujšanje? Vesel nam vелеva, da dvignemo ta glas, ker ne smemo trpeti, da bi slovenski liberalci z imeni duhovnikov slepili naše ljudstvo ter je lovili v svoje brezbožne mreže. Ali ste si pač v svesti odgovornosti pred Bogom, ker se liberalci pri svojem rovanju zoper našega škofa v prvi vrsti sklicujejo na Vas, češ, saj tudi duhovniki tako mislijo? Ali bočete tudi Vi tako daleč, kakor se je izgubil gosp. A. Koblar, ki se je tako spozabil, da so mu reso-

lucije katoliškega shoda — neko skrajno stališče? — da je celo podpisan v odboru onih ljudi, ki bodo napravili dne 3. oktobra slovesen banket, kot demonstracija proti resolucijam katoliškega shoda. — V svesti si svoje odgovornosti pred Bogom, v svesti si svojih dolžnostij do svojega naroda, hočemo v tem oziru jasnosti. Ker dovoljujete, da se Vaša imena raznašajo po liberalnih listih in zlorablajo v liberalne namene, zato smo si šteli v sveto dolžnost tudi od naše strani govoriti jasno. — Dal Bog, da nismo govorili gluhih ušesom!

(Darilo.) Gospod Albert Samassa je izročil povodom praznovanja 125letnice ljubljanske zvonarne 150 gld. magistratu, da jih razdeli dne 25. t. v mestni hiši za uboge. To velikodušno darilo je bilo včeraj opoldne razdeljeno med hvaležne reveže v mestni hiši za uboge.

(Prezentacija.) Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski so prezentirali za izpraznjeno faro Svetega Petra pod sv. Gorami preč. g. dr. Janeza Ev. Lipolda, sedaj župnika v Martinu pri Saleku in štajerskega deželnega poslance.

(Umrli) je 14. t. m. v Lembachu blaga, iskreno pobožna mati državnozbornskega poslanca Fr. Robiča v svojem 80. letu. Pokopaval jo je velečast. g. kanonik Lovro Herg, ki je tudi na grobu izpregovoril ginljive besede žalostnim pogrebcom v tolažbo. Naj v miru počiva!

(Regens chori) pri stolnici v Mariboru je imenovan znani izvrstni glasbenik čast. gosp. Ljudevit Hudovernik, ondotni kapelan.

(Pevski zbor „Glasbene Matice“) ima jutri, 27. septembra, ob osmih zvečer v Knežjem dvorcu svoj redni glavni shod, na katerem se bode volil nov odbor za dobo jednega leta. Ker je to izvestno važen čin, je želeli, da bi se p. n. člani udeležili shoda prav mnogoštevilno.

(Kratice za novi denar.) Avstrijsko-ogerska banka na Dunaju je naznanila, da bode rabila za krono „K“ in za belič belič „h“ kot znamenje.

(Ogenj.) 22. septembra ob 4. uri popoldne je v Cirkovici na južnem Štajerskem pogorelo 9 koč.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Župnijo Šmarje je dobil čast. g. Fr. Jug, župnik pri Sv. Barbari; župnijo Marenberg čast. gosp. A. Hael, župnik v Žusmu. Čast. g. J. Vreže, korni vikarij v Mariboru, je imenovan katehetom na ljudskih in meščanskih šolah; na njegovo mesto pride čast. g. dr. A. Medved iz Trbovelj in čast. g. P. Gregorec iz Polzele v Trbovlje, na Polzele pa čast. g. J. Črnc. V pokoj je šel velečast. g. Jos. Toporišič, knezoškofijski duh. svetnik in župnik v St. Lovrencu.

(Vročinska bolezen.) V vasi Koče v slavinski občini na Notranjskem je v osmih dneh sedem oseb zbolelo za vročinsko boleznijo; dve sta umrli.

(Zanimivosti o ženskem vprašanju.) Pred kratkem je zborovala v Draždanah nemško žensko društvo, in tu je dejala Helena Lange sledeče: „Če bi imela izročiti skromno željo, rekla bi, da naj vsa mlada dekleta kakor mož svoj vojaški čas odslužijo jedno leto v kakem otroškem vrtcu ali v kakem drugem dobrodelnem zavodu.“ — Baronka Bülow izvaja iz tega v „Tgl. Rundschau“ popolnoma resen predlog, naj bi bide dolžne vzlasti dekleta višjih stanov, služiti jedno leto v bolnišnicah, v otroških vrtcih, v obehnicah za uboge, v zabaviščih za ljudstvo, v prenočiščih za ljudstvo itd. K temu naj bi jih zavezala država, da bi tudi ženske kaj pripomogle, da se reši socijalno vprašanje.

(Novi pravoslavni.) V občini Krošna pri Zitomiru na Volynju je te dni prestopilo 54 Čehov v pravoslavje. Preobračal jih je odpadnik Manuel Němeček, preobrnila jih je pa kruta sila, kakor že pred njimi mnogo nesrečnih čeških izseljencev na Ruskem. Da, vera tam ni na dnevnem redu, marveč le krivovera, pri nas pa — nevera!

(Železnica predelska.) V goriški mestni dvorani je 11. t. m. predaval mnogobrojnemu občinstvu znani veščak v železniških zadevah, inženjer Büchelen, o namercani železnici, ki po najkrajšji poti veže glavno pristanišče naše države, Trst, z zapadnimi in severnimi deželami. Govoril je najprej o najni potrebi take železnice in omanjal raznih načrtov zanj. Progo Divača-Loka je govornik odklonil, češ, ker bi ne skrajšala znatno pota in bi tekla vstric južne železnice, ki se ima tako kmalu poddržaviti. Progo Kranj-Ljubelj-Celovec imenuje le lokalnega pomena, težavno in nerabno za svetni promet. Čez Velike Ture se mu zdí

železnica pretežavna in predraga zaradi velikih višin; kot rabno jo spoznava le v zvezi s predelsko, katero jako toplo zagovarja. Tudi linška zveza čez gorovje Pyhon je po njegovem mnenju le lokalnega pomena. Predelska železnica pa se mu zdi najkrajša in najpripravnijša zveza. Tudi lahko bi se zgradila; varna bi bila pred zameti; samo en veliki predor bi se potreboval, namreč skozi Predel mej Logom in Mrzlo vodo. Samo 824 metrov bi bila najvišji točka prog. Za 112 kilometrov bi bila pot krajša mej Trstom in Trbižem, nego sedaj. Stala bi krog 25 milijonov gld. Bila bi tudi izredne strategične važnosti.

(„Besedy slovanské.“) Pod tem naslovom izdaje znani knjigar J. Barvič v Brnu dvakrat na mesec v zvezkih po 30—50 kr. novo zbirko pravno-dobrih in zanimivih spisov iz vseh slovanskih literatur. Format knjižicam je žepni in zunanja uprava je v obče jako ugodna.

Telegrami.

Dunaj, 25. septembra. Cesar, veliki vojvoda toskanski in princ Leopold bavarski so se danes iz Gödölö-a semkaj pripeljali

Dunaj, 25. septembra. Vlada je zaukazala zdravniško revizijo potnikov iz Rumunije in prateža na postajah Ickany in Nova Selica. Zdravniške revizijske postaje osnujejo se v Oswiecimu, Dziedziću, Blielici in Saybušu. Manjše postaje so se zaprle. Poleg so se napravile zdravniške revizijske postaje na vseh železniških križiščih v Galiciji in Bukovini.

Dunaj, 26. septembra. Saksonski kralj se je zjutraj pripeljal in cesar ga je najsrčnejše vsprejel na kolodvoru severno-zapadne železnice. Po predstavi častnih kavalirjev je kralj ogledal častno stotnijo, potem sta se pa vladarja odpeljala v Schönbrun mej živahnimi ovacijami občinstva.

Dunaj, 26. septembra. V bukovinski pravdi se je porotnikom predložilo 39 vprašanj. Zagovorniki so predlagali razne premembe, ali sodišče je skoro vse zavrnilo.

Lvov, 25. septembra. Iz nobenega okraja se ne poroča, da bi bil kdo zbolel za kolero.

Inomost, 25. septembra. Italijanska mesta so izvolila vseh šest prejšnjih liberalnih poslancev.

Montauban, 26. septembra. Pri banketu kraljevcev je grof Haussouville zastopajoč grofa Pariškega izjavil, da so kraljevci v verskih in nravnih stvaréh udani papežu, hočejo se pa odločno, če tudi spoštljivo upirati papeževemu povelju, da se naj odrekó upanju na obnovo monarhije.

Hamburg, 25. septembra. Epidemija znatno pojemlje. Včeraj jih je zbolelo 115 in umrlo 56.

Smrti:

21. septembra. Efrajm Herman, ključavničar, 64 let Hrenove ulice 14, oslabljenje.

22. septembra. Helena Kavšek, delavka, 23 let, Hrenove ulice 12, jetika. — Ana Hubat, gimn. profesorja hči, 4 leta, Pred Škofijo 16, davica.

V bolnišnici:

21. septembra. Jožef Brajer, gostáč, 72 let, dysenterie. — Jernej Remo, branjevec, 58 let, vitium cordis.

22. septembra. Franc Jakše, postrešček, 62 let.

Tujci.

21. septembra.

Pri **Južnem kolodvoru:** Custring, uradnik, z rodbino, in Wesserman iz Trsta. — Klement, stotnik z rodbino z Dunaja. — Krapšek, zasebnica, iz Ptuja. — Ketolnik iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v toči
7. u. zjut.	736.9	14.0	brez.	megla	
2. u. pop.	735.0	23.6	sl. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	735.8	16.8	sl. zap.	del. obláč.	
7. u. zjut.	737.2	14.6	brez.	megla	
2. u. pop.	736.9	23.2	sl. vzh.	del. obláč.	20.00
9. u. zveč.	738.0	16.4	sl. zap.	—	dež

srednja temperatura obeh dni 18.1° in 18.1°, oziroma za 4.2° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke
dné 23. septembra 1892.
(Brzojavno poročilo.)

Bankoveč v prometu	gld.	
Bankoveč v prometu	439,873.000	(+ 8,933.000)
Kovinski zaklad	282,228.000	(+ 7,847.000)
Listnica	147,286.000	(+ 4,594.000)
Lombard	27,374.000	(— 1,484.000)
Davka prosta bančna rezerva	44,698.000	(— 724.000)

Oddá se v najem

stanovanje in vrt s pekarijo

v Kamniku na Šutni št. 13

pod ugodnimi pogoji. — Več izve se pri Gregorju Burji v Kamniku.

Luskina voda in „Espri.-Bérénice“.

Ima svojstv, ki zabranjujejo, da ne izpadejo lasje, ko bi se po vnanje na to vplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje bolezní, zabranjuje napravo luskín, lasem odpravlja toľšo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom. — Vsak večer predno se gré spat, pomoiči se lasišče s to luskino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Espri.-Bérénice“, ki krepi laene korenine. — Enkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. — Raztopi naj 50 gramov boraksa v litru tople vode. Steklenica luskine vode 60 kr. Steklenica „Espri.-Bérénice“ 40 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajsku cesti.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (266) 6

Velika 50krajcarska loterija.

Žrebanje

že 15. oktobra.

177. 2 **Glavni dobitek**

75.000 gld.

Srečke à 50 kr. priporoča:

J. C. MAYER v Ljubljani.

➔ Zadnji mesec za nakupovanje srečk. ➔

St. 71/Pr.

Razpis službe.

436 2—2

Pri deželnih dobredelnih zavodih v Ljubljani je na dermatologičnem oddelku **izpraznjena**

služba primarija

s stalno letno plačo 800 (osmih sto) goldinarjev, z aktivitetno dokladi 120 (sto dvajset) goldinarjev in šestimi v pokojnino vstevnih petletnic po 100 (sto) goldinarjev.

Prosilci za to službo morajo biti **doktorji vsega zdravilstva**, ter prošnje, katerim je priložiti dokazilo o starosti, o znanju slovenkega in nemškega jezika, dalje o sedanjem službovanju, izročiti podpisanemu deželnemu odboru

do 20. oktobra t. l.

in sicer če so vže nameščeni v kako službo, potom dotične oblasti.

Od kranjskega deželnega odbora

v Ljubljani, dné 20. septembra 1892.

St. 5472.

Razglas.

436 3—3

C. kr. okrajno sodišče v Mokronogu naznanja: Na prošnju dedičev dovoli se

prostovoljna javna dražba

v zapuščino dr. Janeza Skedl-a, Urše in Mice Skedl iz Št. Ruperta spadajočih zemljišč in se odredi **dan 27. kimovca 1892 i. t. l. v Št. Rupertu.**

Cena bode se določila, neposredno pred dražbo po cenleu Józsefa Bercarju iz Kumuja.

Skupilo se bode med dediče razdelilo. — Pravice zastavnih upnikov se ne bodo kratile.

Dražbeni pogoji morejo se upogledati v navadnih uradnih urah pri podpisanem sodišču.

C. kr. okrajno sodišče v Mokronogu,

dné 20. septembra 1892.

Dunajska borza.

Dné 26. septembra.

Papirna rentá 5%, 16% davka	96 gld. 55 kr.
Srebrna rentá 5%, 16% davka	96 . 25
Zlata rentá 4%, davka prosta	115 . 70
Papirna rentá 5%, davka prosta	100 . 40
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	992 . —
Kreditne akcije, 160 gld.	812 . —
London, 10 funtov strl.	119 . 65
Napoléondor (20 fr.)	9 . 50
Cesaraki cekini	5 . 67
Nemških mark 100	58 . 75

Dné 24. septembra.

Ogerska zlata rentá 4%	112 gld. 70 kr.
Ogerska papirna rentá 5%	100 . 45
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 . 25
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 . —
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185 . 25
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 . 15
Zastavna pisma	100 . 25
Kreditne srečke, 100 gld.	190 . —
St. Genóis srečke, 40 gld.	62 . 50

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubešega križa srečke, 10 gld.	17 . 25
Rudólfóvó srečke, 10 gld.	23 . 50
Salmóvó srečke, 40 gld.	62 . 20
Windischgrazóvó srečke, 20 gld.	— . —
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 . 25
Akcije Ferdinandóvóvó sev. želez, 1000 gl. st. v. 2800	— . —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 . 80
Papirni rubelj	— . 20
Laških lir 100	— . —

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% gališkega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) sreberne prioritete.

Dunajske komunalne promese

à 3 1/2% gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 200.000 gld. avstr. velj.

Tisine promese à 2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 100.000 gld. avstr. velj.

Obe vkupe le 6 gld. avstr. velj.

Žrebanje dné 1. oktobra!